

Samferdselsdepartementet

Postboks 8010 Dep

0030 Oslo

Vår dato
15.09.2016

Vår referanse
2016-531

Deres dato
04.07.2016

Deres referanse
15/292

Vår saksbehandler
Lars Christian Nordvik Berg

TELENORS HØRINGSUTTAELSE VEDRØRENDE NY FORSKRIFT OM SEKTORAVGIFT OG GEBYR TIL NASJONAL KOMMUNIKASJONSMYNDIGHET

1 Innledning

Telenor viser til Samferdselsdepartementets høringsbrev av 04.07.2016 og «Forslag til ny forskrift om sektoravgift og gebyr til Nasjonal kommunikasjonsmyndighet». Den nye forskriften skal erstatte gjeldende forskrift av 21. februar 2005 nr. 168 om gebyr til Post- og teletilsynet.

Samferdselsdepartementet foreslår den nye forskriften for å tilpasse regelverket til «[b]estemmelser om statlig gebyr- og avgiftsfinansiering», jf. Prop. 1 LS (2015-2016). Departementet viser videre til at endringene som blir foreslått for å tilpasse forskriften i hovedsak er av språklig art. Videre foreslår departementet å forenkle noen av de gjeldende reglene og å justere enkelte av gebyrsatsene i forskriften.

Dette brevet inneholder Telenor sine kommentarer til forslag til ny forskrift.

2 Overordnede synspunkter

Samferdselsdepartementet foreslår en videreføring av prinsippet om at sektoravgiftene baseres på de avgiftspliktiges omsetning. Telenor foreslår at sektoravgifter innrettes slik at de så vidt mulig beregnes som en gebyrordning ut fra funksjon. I våre bemerkninger til § 9 har vi redegjort nærmere for dette og vi gir et begrunnet forslag. Vi mener at vårt forslag gir et mer logisk og rettferdig prinsipp som samtidig gir ekombransjen de rette signaler og insentiver. Vi antar at endringene, dersom det blir akseptert, medfører et behov for at revidert forslag til forskriftens § 9 sendes ut på ny, separat høring.

I Prop. 1 LS (2015-2016) står det at det bør utvises stor tilbakeholdenhet med å innføre sektoravgifter for å finansiere statlige utgifter, og videre er det en forventning om transparens rundt beregningen av avgiftens størrelse og hvilke oppgaver de er ment å finansiere. Telenor kan ikke se at dette i tilstrekkelig grad er oppfylt hverken gjennom dagens forskrift eller i det nye forskriftforslaget. Telenor fremmer derfor også forslag til krav til dokumentasjon for kostnadsberegningen av sektoravgifter og gebyrer

til Nkom. Videre oppfordrer Telenor Samferdselsdepartementet å innta i forskriften eller i forarbeidene til forskriften en regel om evaluering av de avgifts- og gebyrreglene som foreslås innført.

Sektoravgifter og finansieringen av Nkom har vært tema tidligere. Sist i forbindelse med revisjonen av ekomloven, spesifikt ekomlovens § 12-1. Vi viser til Telenors Høringssvar av den 11.03.2016, særlig side 13:

AD Ekomloven § 12-1

Telenor tar til etterretning at departementet nå foreslår å tilpasse hjemmelsgrunnlaget for gebyrer og sektoravgifter, slik at finansieringen av Nkom blir i tråd med Finansdepartementets retningslinjer.

Telenor er enige i departementets målsetning om at regelverket bør være utformet på en slik måte at aktiviteten i etatene innrettes og hele tiden tilpasses med sikte på at det ikke skal innkreves høyere gebyrer enn det som er nødvendig for å ivareta funksjonen etter den lov som forvaltes. Telenor har merket seg at regjeringen har uttalt at de ønsker samlede lettelser i sektoravgifter og gebyrer, og forutsetter endringen her ikke innebærer en skjerpelse av de samlede gebyr- og avgifter for bransjen, men tar sikte på en reduksjon.

Prinsipielt mener Telenor at den inntekten Staten tar inn fra frekvensauksjoner og frekvensavgifter bør tilbakeføres til sektoren og at behovet for gebyrfinansieringen av Nkom gjennom sektoravgifter og gebyrer kan bortfalle.

Det er viktig at det er høy grad av transparens om hva som inngår i de ulike avgiftene og gebyrene. Etter vår oppfatning gir en offentliggjøring av Nkom's årlige budsjett ikke tilstrekkelig grad av åpenhet og trygghet for effektiv ressursbruk og drift av tilsynsvirksomheten. Åpenhet om dette vil kunne avdekke effektiviseringspotensial i Nkom som vil kunne redusere eventuelle sektoravgifter pålagt bransjen. En plikt for Nkom til å fremlegge spesifisert dokumentasjon på hva gebyrene faktisk inneholder og grunnlaget for beregningen, bør enien fremgå direkte i lovteksten, eller i det minste fremgå som premiss i forarbeidene til loven.

Samferdselsdepartementet bør videre vurdere å tallfeste mål for effektivitet, samt oppnådde kostnadsreducerende tiltak herunder nedtrapping/avvikling av tilsynsoppgaver som naturlig hører hjemme under andre tilsynsorgans domene, herunder saker av konkurranserettslig karakter og forbrukersaker.

Vi finner i den sammenheng naturlig å vise til Nkoms kostnader knyttet til tilrettelegging og gjennomføring av frekvensauksjoner (auksjonskostnader). Her er det staten selv som velger hvilken metode som skal legges til grunn, i den hensikt å oppnå høyest mulig pris for den ressursen som auksjoneres bort. Kostnadene varierer avhengig av den kompleksitet metodevalget innebærer. Vi finner det urimelig at tilbyderne, både de som deltar i auksjonen og de som ikke gjør det, må være med å finansiere Nkoms kostnader på dette området. Telenors prinsipielle standpunkt er at kostnadene Nkom pådrar seg ifbm auksjonen bør følge den som får inntekten fra auksjonen – altså staten. Som minimum må Nkom gjøre fradrag for auksjonskostnadene direkte fra auksjonsinntektene.

Telenor deler ikke oppfatningen til departementet at endringen i forslag til ny forskrift i hovedsak er av språklig art. Vi viser her blant annet til at virksomhet som tidligere ikke har svart avgift, nå gjøres avgiftspliktig¹, samt økning i omfanget av området for avgift².

¹ Dvs pliktsubjektene utvides ved den del av tv-distribusjon via satellitt som utgjør en ekomtjeneste - foreslått i 2014, men ikke iverksatt.

² Se f eks forslaget til nye frekvensområder i § 15 og omsetning fra internasjonal gjesting i § 9.

Telenor vil i det følgende først omtale krav til dokumentasjon og evaluering, for så å kommentere de enkelte forslag til bestemmelser i ny forskrift. Telenor anbefaler departementet avslutningsvis å vurdere å innføre et gebyr for klagebehandling ved tvister mellom tilbydere etter ekomloven §§ 11-1 og 11-2.

3 Overgangen til sektoravgift og gebyrer for tjenester

Overgangen til sektoravgift har en oppdatert omtale i Prop. 1 LS (2015–2016)³ og det gis viktige føringer for sektoravgifter og med betydning for finansieringen av Nkom:

- Om gebyrer
  - «Gebyrene har et begrenset statsfinansielt formål. Begrensningen ligger i at mottakeren ikke skal betale mer enn kostnaden av å produsere og levere tjenesten. Også sektoravgiftene har et begrenset statsfinansielt formål. Begrensningene er imidlertid her mindre enn for gebyrene. Den eneste begrensningen er at de samlede inntektene ikke må overstige kostnadene ved det tiltaket eller virksomheten som sektoravgiften skal finansiere helt eller delvis.»⁴
  - «Gebyrordninger kan etableres når det offentlige utfører en klart definert tjeneste overfor betaleren og det ikke betales for noe annet eller mer. Dersom dette grunnvilkåret ikke oppfylles, bør ordningen avvikles eller formaliseres som særavgift, sektoravgift eller mulkt.»⁵
- Om sektoravgifter
  - «Det bør utvises stor tilbakeholdenhet med å innføre sektoravgifter for å finansiere statlige utgifter. Sektoravgifter kan likevel anvendes til å finansiere fellestiltak overfor en næring eller sektor dersom avgiften betales av aktører som tilhører eller har en nær tilknytning til sektoren (for eksempel i forbindelse med virksomheten til tilsynsorganer). Andre nærings- eller sektorspesifikke betalingsordninger bør som hovedregel unngås. Sektoravgifter bør ikke etableres på grunnlag av rene gebyrprinsipper. Dersom forholdene ligger til rette for å etablere en gebyrordning, bør denne finansieringsformen velges.»⁶
  - «Hovedformålet med sektoravgiftene er helt eller delvis å finansiere utgiftene til bestemte tiltak. Satsene skal således fastsettes slik at sektoravgiften oppfyller sitt finansieringsformål, og deretter løpende justeres slik at dette formålet fortsatt blir ivaretatt. Sektoravgifter skal beregnes på grunnlag av samlede kostnader for tiltaket eller virksomheten etter fradrag for andre inntekter. Det skal heller ikke for sektoravgifter legges inn krav til overskudd i beregningsgrunnlaget.»⁷

På side 163 spalte 1 i Prop. 1 LS (2015–2016) omtales Finansdepartementets nye kartlegging av statens gebyr- og avgiftsfinansiering. Kartleggingen omfattet til sammen 119 betalingsordninger. Det sies om dokumentasjon av kostnader – grunnlaget for sektoravgift:

³<https://www.regjeringen.no/contentassets/81bf9767b33046209fcc8a86bd6eabf7/no/pdfs/prp2015201600011s0dddpdfs.pdf>

⁴ Prop. 1 LS (2015–2016) Vedlegg 4 på side 378 spalte 2.

⁵ Prop. 1 LS (2015–2016) Vedlegg 4 pkt 3.2.1 på side 379.

⁶ Prop. 1 LS (2015–2016) Vedlegg 4 pkt 3.3.1 på side 380.

⁷ Prop. 1 LS (2015–2016) Vedlegg 4 pkt 3.3.2 på side 380.

«Dokumentasjon av kostnadsberegningen kan for et stort flertall av betalingsordningene legges fram på forespørsel, mens det er relativt få forvaltningsorganer som alltid har dokumentasjonen tilgjengelig. Det er også flere betalingsordninger uten dokumentasjon av hvordan satsene er fastsatt. De som svarte at dokumentasjonen alltid er tilgjengelig, ble også bedt om å forklare hvordan. Flere viste her til budsjett dokumenter eller interne rapporter som neppe er lett tilgjengelig for utenforstående eller en vanlig betaler. Generelt kan det stilles spørsmål ved om brukerne får god nok informasjon om hva de betaler for.»

Og videre:

«Fortsatt gjenstår arbeid med tilpasning til bestemmelsene. For om lag en tredel av betalingsordningene ser det ansvarlige departementet behov for endring eller evaluering. Gjennom kartleggingen har departementene i betydelig grad identifisert problemer eller spørsmål ved betalingsordningene som bør tas opp til vurdering. Framover kan det bli igangsatt flere evalueringer av aktuelle betalingsordninger. I tillegg pågår eller vurderes det på flere områder bredere utredninger av tilsynsorganer eller forvaltningsområder som vil kunne gi føringer for utforming av gebyr eller sektoravgift.»

4 Kravene til dokumentasjon for kostnadsberegningen

Telenor kan ikke se at det i forslaget til ny forskrift om sektoravgift og gebyr til Nkom er inntatt krav til dokumentasjon som sikrer at «brukerne får god nok informasjon om hva de betaler for». Telenor kan heller ikke se at Samferdselsdepartementet har inntatt eller nevnt evaluering av de avgifts- og gebyrreglene som foreslås innført. Etterprøvarhet av forutsetninger og avgrensninger som er gjort i fastsettelsen av de ulike avgifter og gebyrer er relevant, viktig og av betydning med henblikk på kontroll med offentlig virksomhet og at midlene utnyttes effektivt.

Telenor viser til hvordan kravene til dokumentasjon er gjennomført i andre virksomheter.

4.1 Dokumentasjon i Petroleumstilsynet

Etter § 10 i Petroleumstilsynets forskrift om adgang til å kreve gebyr og sektoravgift for tilsyn og annen oppfølging med arbeidsmiljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten⁸; «kan» «(d)en som skal betale gebyr eller sektoravgift etter denne forskrift» «kreve fremlagt dokumentasjon for kravet, herunder timeoppgaver, dokumentasjon for kostnader ved bruk av bistandsetater, dokumentasjon for kjøp av tjenester og dokumentasjon for utgifter til tjenestereiser.»

4.2 Dokumentasjon i Finanstilsynet

Det fremgår av Finanstilsynets årsmelding⁹ på side 22 at utlikning av utgifter (sektoravgifter) sendes på høring til bransjeorganisasjonene (bankforeningen – andre); «19. juni 2015 godkjende Finansdepartementet forslaget til utlikning av Finanstilsynets utgifter for 2014 etter føregående høyring hos dei aktuelle bransjeorganisasjonane.»

4.3 Telenors forslag til dokumentasjonskrav for Nkom

I Nkom sin årsrapport for 2015¹⁰ på side 65 står samlede inntekter fra gebyrer fordelt per gebyrtype. Så vidt Telenor er kjent med foreligger det ingen tilgjengelig informasjon om grunnlaget og

⁸ <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2013-01-08-16>

⁹ http://www.finanstilsynet.no/Global/Venstremeny/Rapport/2016/Arsmelding_2015.pdf

¹⁰ http://www.nkom.no/aktuelt/rapporter/_attachment/22915?_ts=1537ee974f3

metodene for kostnadsberegninger slik lovgiver forutsetter i Prop. 1 LS (2015–2016) at virksomheten skal kunne legge frem.

Telenor foreslår at Samferdselsdepartementet kombinerer enkelte av elementene i ordningene for tilsyn av petroleums og finanssektoren som kort gjengitt over. Ved å kombinere årlig høring slik det gjelder for Finanstilsynet med krav til dokumentasjon for avgifts- og gebyrkrav, realiserer departementet på en god måte de målsetninger som lovgiver har stilt i Prop. 1 LS (2015–2016), jfr pkt 3 ovenfor.

Telenor oppfordrer derfor Samferdselsdepartementet fremover å sende på høring hvilke sektoravgifter og gebyrer Nkom ser for seg å kreve inn det kommende år. I høringen må grunnlaget og metodene for kostnadsberegninger og nivået på de ønskede sektoravgifter og gebyrer fremgå. Vedlagt høringen må regnskap og årsmelding for foregående, samt virksomhetsplan for kommende år vedlegges. Høringen må omfatte alle avgiftspliktige og relevante berørte bransjeorganisasjoner. Telenor mener at sektoravgifter og gebyrer ikke kan kreves før høring er gjennomført, ellers vil høringen lett kunne oppfattes som illusorisk og uten verdi.

5 Detaljerte merknader til de enkelte bestemmelsene / endringsforslagene;

Til § 2 Fordeling mellom sektoravgift og gebyr

SD uttaler i merknaden til forslaget blant annet følgende:

«Ein gjennomgang av gjeldande forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet viser at nær alt av Nkom sine aktivitetar ber preg av å vere fellestiltak. Den nye forskrifta inneber difor at det i hovudsak er sektoravgifter som finansierer Nkom si verksemd.»

Gjennomgangen er ikke vedlagt – eller vist til i – høringsnotatet og det er derfor ikke mulig å ta stiling til forslaget.

Telenor viser til sitatene fra lovgiver ovenfor – og særlig:

«Det bør utvises stor tilbakeholdenhet med å innføre sektoravgifter for å finansiere statlige utgifter.»

Og

«Sektoravgifter bør ikke etableres på grunnlag av rene gebyrprinsipper. Dersom forholdene ligger til rette for å etablere en gebyrordning, bør denne finansieringsformen velges.»¹¹

Etter Telenors oppfatning bør departementet igangsette aktiviteter for å se om ytterligere deler av Nkom sin aktivitet og virksomhet kan utføres etter et bruker-betalingsprinsipp. Videre bør departementet vurdere om enkelte av Nkoms aktiviteter kan overføres til andre statlige og/eller private virksomheter.

Til § 3 Sektoravgift og gebyrfordeling mellom forvaltningsområde

Etter det Telenor kan se, foreslås det at 97% av finansieringen av Nkom skal betales av ekomtilbyderne, mens 3% er tenkt finansiert av postbransjen. Det fremgår ikke av forslaget hvordan

---

¹¹ Prop. 1 LS (2015–2016) Vedlegg 4 pkt 3.3.1 på side 380.

man har kommet frem til denne kostnadsberegningen, dvs fordelingen av kostnader mellom bransjene.

Telenor finner det fornuftig og rimelig at de konkrete oppgavene som er forbundet med de ulike sektorene gjennomgås som grunnlag for kostnadsfordelingen, jfr pkt 4 ovenfor.

Til § 4 Periode for sektoravgift og gebyr

Vi viser til våre kommentarer under pkt 4.3 ovenfor. Etter vårt syn er det naturlig at denne perioden er årlig og fastsettes ifbm budsjettprosessene i Nkom.

Nkom bør derfor senest den 1. april hvert år sende ut på høring til de berørte bransjeorganisasjonene / brukerne / betalerne hvilke sektoravgifter og gebyrer Nkom ser for seg å kreve inn det kommende år, grunnlaget og metodene for kostnadsberegninger og nivået på de ønskede sektoravgifter og gebyrer. Vedlagt høringen må regnskap og årsmelding for foregående, samt virksomhetsplan for kommende år vedlegges.

Sektoravgifter og gebyrer kan ikke kreves før høring er gjennomført og klagefrist er utløpt, slik at disse bør foreligge i november.

Til § 6 Sektoravgift og gebyr for løyve til bruk av nummer, namn og adresseressursar / § 7 Sektoravgift for tillitstjenester / 8 Sektoravgift for verksemd som deler ut domenenamn

Departementet har ikke dokumentert behovet for sektoravgift og gebyr for løyve til bruk av nummer, namn og adresseressursar. Forslaget forklarer verken grunnlaget og metodene for kostnadsberegninger eller nivået på de ønskede sektoravgifter og gebyrer. Ifølge merknadene er satsene i hovedsak videreført uten at nivået er justert eller begrunnet.

Telenor stiller seg f eks undrende til hvorfor det er betydlige «prisforskjeller» mellom 8/12, 4, 5 og 6 sifrede nummer.

Eventuelt behov for nye satser, bør tas opp med bransjen / brukerne i den årlige gjennomgangen av avgifter og gebyrer til Nkom, jfr pkt 4.3 og 5.3 ovenfor.

Tilsvarende gjelder for forslagene til § 7 Sektoravgift for tillitstjenester og 8 Sektoravgift for verksemd som deler ut domenenamn.

Til § 9 Sektoravgift for tilbyder av elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonsteneste

Dagens fordelingsmodell av sektoravgift og gebyr til Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er basert på omsetningen avgiftspliktige har, med en minimumsomsetning for å bli ilagt avgift. Telenor ønsker å gå bort fra omsetningsberegnet avgift, og da særlig «relevant» omsetning, og over på en mer hensiktsmessig modell.

Fordelingen av avgiftsplikten mellom de avgiftspliktige, bør etter Telenors syn være volumavhengig i form av antall abonnenter og ikke avhengig av kvalitet på produktene i form av inntekter, omfatte alle aktørene i ekombransjen som avgiftspliktige. Fordeling av gebyrer og avgifter, må etter vår syn og være drevet av enhetspriser hvor tid og ressurser belastes avgiftspliktige ut fra hvem som initierer ressursbruken - så langt det lar seg gjøre. Den nærmere fastsetting av avgiften bør, slik Telenor ser det, fastsettes etter tabeller hvor omsetning kun er ett av flere momenter som ligger til grunn for vurderingen. Etter Telenors syn er dette et mer logisk og

rettferdig prinsipp som samtidig gir aktørene i ekombransjen de rette signaler og insentiver. Basert på anbeførlene nedenfor bør forskriftens § 9 reformuleres.

Departementet foreslår i merknadene «å fastsetje i § 9 første ledd korleis sektoravgift for tilbydarar av elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonsteneste skal bereknast og at berekninga skal gjerast "på eit overordna nivå"». Telenor mener av flere grunner at forslaget ikke bør inntas i ny forskrift, og Telenor anbefaler at departementet revurderer forslaget.

En omsetningsbasert fordeling fremstår ulogisk av flere årsaker:

- 1) Det medfører ekstra belastning til avgiftspliktige som leverer de høyst verdsatte produktene og følgelig kan ta de høyeste prisene.
- 2) Det pålegges ingen eller marginale avgifter til avgiftspliktige med lav omsetning.
- 3) Det er ingen sammenheng mellom avgiften avgiftspliktige betaler og nytten av tjenesten.

Vedrørende punkt 1) Hvis man først skal ilegge gebyrer basert på størrelsen av avgiftspliktige så bør fordelingen være volumavhengig i form av antall abonnenter og ikke avhengig av kvalitet på produktene i form av inntekter. Nkom innhenter både antall abonnenter og inntekter i dagens innrapportering, så dette er tilgjengelig informasjon.

Vedrørende punkt 2) Små og mellomstore avgiftspliktige vil i like stor grad som de større aktørene i bransjen ha nytte av tjenestene/tilsynet/reguleringen fra Nkom. Det er følgelig urimelig at ikke disse også skal være avgiftspliktige og bidra i finansieringen av Nkom.

Vedrørende punkt 3) Nyttan av tjenestene fra Nkom vil være svært forskjellig for store avgiftspliktige og de mindre avgiftspliktige. Nyttan vil være forskjellig i ulike deler av Nkoms tjenester og følgelig er det hensiktsmessig med bedre innsyn i tilsynets oppgaver og fordeling av ressurser for å kunne belaste avgiftspliktige mer rettferdig i forhold til bruk av tjenester og nytte av tjenester.

Den nærmere fastsetting av avgiften bør, slik Telenor ser det, fastsettes etter tabeller hvor omsetning kun er ett av flere momenter som ligger til grunn for vurderingen¹². Telenor tillater seg å gi innspill på hvordan sektoravgiften/gebyrene burde fordeles og hvilke fordelingsnøkler som bør eller kan brukes.

Når selskapene som ilegges avgift eller gebyr defineres som avgiftspliktige legges det opp til en forventning om at avgiftspliktige faktisk nyter godt av en tjeneste. Fordeling av gebyrer og avgifter, må etter Telenors syn, så langt det lar seg gjøre være drevet av enhetspriser hvor tid og ressurser belastes avgiftspliktige ut fra hvem som initierer ressursbruken. Et eksempel kan være at avgiftspliktige som melder inn en klage på konkurrenter, eller ber om megling etter ekomloven § 11-1 og § 11-2 gir bestemmelser om konfliktløsning i tvister mellom tilbydere, blir belastet for tilsynets kostnad ved å behandle klagen eller gjennomføre meglingen. Gebyret kan være fast eller variabelt og beregnes ut fra timepriser, antall timer og øvrige kostnader i henhold til krav til dokumentasjon. Oppfølging av Nkoms kostnader på dette nivået vil kunne skape tillit til forvaltningen, synliggjøre ressursbruk og stimulere til effektiv drift. En slik modell for beregning og fordeling av sektoravgift, er etter vårt syn i tråd med lovgivers uttalte vilje for sektoravgifter og gebyrer for statlig (tilsyns-)virksomhet, jfr pkt 2 og 3 ovenfor.

---

¹² Momentene nevnt under pkt 5.2 ovenfor vil også kunne være relevante.

Eksternt sal i konsern eller selskap

Telenor har merket seg at departementet har tatt delvis hensyn til Telenors merknader fra den tidligere høringen i 2014 «Høyring - Forslag til ny forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet»¹³ hva gjelder utgangspunktene for gebyrberegning og presiseringer for å unngå innkreving av dobbelt gebyr som følge av konserninterne transaksjoner/salg. Telenor støtter sistnevnte presisering, ref. høringsnotatets merknader om eksterne salg i konsern¹⁴.

Omsetning ved distribusjon av TV-innhold

Når det gjelder beregningen av omsetning ved distribusjon av TV-innhold¹⁵, er det som departementet påpeker viktig å skille mellom innholdstjenester som faller utenfor ekomlovens virkeområde og distribusjon som er elektronisk kommunikasjonstjeneste. Med dette utgangspunktet skisserer departementet to alternative grunnlag for Nkoms beregning og det bes særskilt om høringsinstansenes syn. Alternativ II legger til grunn at tv-distribusjonstilbydere også kan trekke fra påslag/marginer relevant for TV-innholdet og selv rapporterer hvor mye av omsetningen som knytter seg til selve innholdet i tjenesten, og hvor mye som er knyttet til ekomtjenesten.

Telenor mener alternativ II er det mest hensiktsmessige og praktiske beregningsgrunnlaget, og er enig med SD i at alternativet også synes å være det mest prinsipielt riktige.

Beløpsgrensa for relevant omsetning

Som det fremgår av høringsbrevet, er dagens minimumsomsetning for å ilegges sektoravgift til Nkom 30MNOK. Departementet foreslår å heve denne til 35MNOK ut fra antatte omsetningsøkningssynspunkter og uten å begrunne minimumsgrensen.

Prinsipielt er Telenor av den oppfatning at dersom det skal svares en sektoravgift, så må alle i bransjen svare avgift. Avgiftens størrelse er mer et spørsmål om beregningsgrunnlag og -metode for en mest mulig rettferdig og rimelig fordeling av avgiftsbyrden. Vi antar at fastsettelse av et minimumsavgiftsbeløp for alle som tilbyr ekomtjenester vil sørge for at utfordringene med administrasjon blir minimale. Et slikt krav antas også å kunne bidra til bedre oversikt i ekombransjen og motvirke andre eventuelle uheldige sider ved manglende oversikt over aktører. Telenor foreslår derfor på prinsipielt grunnlag at minimumsgrensen strykes slik at alle tilbydere av ekomtjenester svarer avgift.

Til § 15 Sektoravgift for spektrumsløyve

Så vidt det er mulig for Telenor å se, synes departementet ikke å foreslå store endringer av beregningsmåte for dagens frekvensgebyrer; «Innehavar av spektrumsløyve skal betale sektoravgift. Samla sektoravgift for spektrumsløyve er beløpet etter § 3 andre ledd nummer 2, der sektoravgift og gebyr etter §§ 11 - 14 og § 16 er trekt frå.»¹⁶

Slik vi forstår det, så er det foreslått forenklinger slik at det blir enklere å beregne avgiftsbeløpene etter § 12 – 14.

¹³ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/Hoyring--forslag-til-ny-forskrift-om-gebyr-til-Post--og-teletilsynet/id766266/>

¹⁴ Høringsnotatet på side 15 nr. 2.

¹⁵ Høringsnotatet på side 14 og 15 nr. 1

¹⁶ Jfr Departementets merknader til § 15 på side 5 flg.

Følgen for avgiftspliktige etter § 15, dvs opp til 41 % av det samlede beløpet etter § 3, blir ennå mer krevende å beregne. Det synes lite tilfredsstillende at det videreføres en modell hvor det er nærmest umulig for pliktsubjektene å ha et forhold til hvor mye de skal betale for en spektrumstillatelse da beløpet som skal betales først kan regnes ut etter at man vet hvor store beløp som skal svares på alle andre områder. Dette understrekes av at myndighetene selv påpeker at et beløp beregnet etter §15 er vanskelig å beregne. «Nøyaktig kor stor sektoravgifta vert, er vanskeleg å seie noko sikkert om enno.»¹⁷ Dette gjelder rett nok PMR, men beregningsmetoden for de andre spektrumstillatelsene er helt lik.

Telenor antar at forslaget om årlige høringer og åpenhet i Nkoms budsjettprosesser, langt på vei vil sikre forutberegnelighet, åpenhet, deltakelse og tillit til avgiftsfastsettelsen.

Til § 24 Sanksjoner

Telenor har forståelse for at Nkom har behov for å kunne sanksjonere manglende og/eller mangelfull betaling av skyldige sektoravgifter.

Det må imidlertid gjelde et forholdsmessighetsprinsipp for anvendelse før Nkom kan «trekke tilbake løyve eller nekte bruk og nekte å utferdige nye løyve». Telenor anbefaler departementet å innta en slik reservasjon i forskriftsteksten.

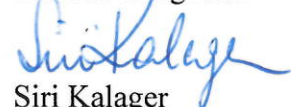
6 Klagegebyr for saker etter ekomloven §§ 11-1 og 11-2

Telenor anbefaler departementet å vurdere å innføre et gebyr for klagebehandling ved tvister mellom tilbydere. Ekomloven § 11-1 og § 11-2 har bestemmelser om konfliktløsning i tvister mellom tilbydere, der utgangspunktet for tvisten er plikter eller rettigheter som har sitt utspring i ekomloven. Disse konfliktene er ofte tid- og ressurskrevende, og etter Telenors mening ikke alltid like vel begrunnet. Vi viser til at departementet i Høringsbrevet¹⁸ og Høringsnotatet¹⁹ presiserer at Nkom er og skal være selvfinansierende. Gebyr for å behandle klager finnes på en rekke andre områder i offentlig sektor.

Telenor tar ikke her stilling til hvor stort et eventuelt klagegebyr bør være, men dersom det skal ha en disiplinerende effekt må gebyret være av en viss størrelse slik at klager selv gjør nødvendig forberedende saksbehandling, rasjonelt vurderer regelverk og fremskaffer dokumentasjon til støtte for egen sak. Telenor antar at innføringen av et slikt gebyr vil kunne bidra til at Nkom behandler saker av prinsipiell og relevant karakter, i tråd med ekomlovens formål.

Med hilsen

Telenor Norge AS

Siri Kalager

Regulatorisk direktør

---

¹⁷ Høringsnotatet på side 20 første avsnitt.

¹⁸ På side 1.

¹⁹ På side 1 og 8 flg.

